1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 5 Januarij.

Boekbeschouwing.

Wederlegging van IETS OVER DE FINANCIELE AANGELEGENHEDEN VAN HET RIJK; door *J. Kruseman*, Oud-Directeur der middelen en Domeinen van Nederlandsch Indie, Inspecteur bij het Ministerie van Marine en Kolonien; 's Gravenhage, bij *A. D. Schinkel*; 1840.

Wat betreft het denkbeeld der *uitdelging onzer schuld, door verkoop of verpanding van Domeinen op Java*, wij gelooven dat dit een vraagstuk is van het allergrootste gewigt, voor onze, onder zware lasten gebukte natie. De heer KRUSEMAN, en ook oogenschijnlijk de nieuwe Minister van Kolonien, schijnen verre af, van hetzelve als geheel verwerpelijk te beschouwen, evenmin als de »in Indische zaken doorkundige Hoofd-Ambtenaar," welke bezig is, om de zaak «*tot een difinitief voorstel van uitvoering voor te bereiden.*" — [bladz. 36.]

Naar 't schijnt, zou er dus mogelijkheid bestaan, om, (wat sommige spotters daarvan ook reeds gezegd hebben,) eene aanmerkelijke verligting aan het tegenwoordige geslacht in het moederland te bezorgen, hetwelk die in waarheid allerdringendst behoeft; maar zou, daarenboven, door de gedeeltelijke uitdelging der schuld, en het afsnijden aan overmagtige Zeemagendheden van het middel, om, bij de minste aanleiding tot oorlog, onzen Staat van een voornaam en onontbeerlijk deel zijner bezittingen te berooven, ook aan volgende geslachten in Nederland eene gewigtige dienst bewezen zijn.

En hoewel nu de heer KRUSEMAN naauwlettend zorgt, dat den Graaf VAN DEN BOSCH, geene eer te beurt valt, die hem niet toekomt, zoo waarderen *wy* nogtans zeer in den Graaf, dat hij ook goede denkbeelden van *anderen*, ten nutte van het vaderland tracht tot wezenlijkheid te brengen, gelijk Z. Exc. ook gedaan heeft met het koffij-stelsel, waarvan op bladz 39 der brochure toch moet betuigd worden: «Alhoewel dus het koffij-stelsel niet is de vinding van «den Graaf VAN DEN BOSCH, zoo heeft de natie des «niettemin aan dien staatsman groote verpligting, «dat hij hetzelve heeft *ingevoerd*. aangezien het een «blijvend kosteloos middel is, om groote voordeelen «van Java te trekken."

Zoo wij wél zien, was een van de voornaamste hoe chende denkbeelden van den Graaf, — *de drukkende lasten der natie te verligten, zoo spoedig mogelyk, en altans meerdere bezwaren van haar af te wenden, zoolang mogelyk.* Dat de edele man, nog onder *zyn* bestuur, dit denkbeeld niet heeft zien verwezenlijken, bejammeren wij met hem.

Dat de heer BAUD die *dadelyke* of zoo *spoedig mogelyke* verligting van 's volks lasten *of* niet zoo krachtig wenscht, *of* niet zoo dringend noodig acht, *of* er langs eenen anderen weg toe wil geraken, schijnt te blijken:

Vooreerst, uit de lage beraming van de opbrengst der producten in 1841 te verkoopen, welke, ware zij gesteld op het gemiddelde bedrag van het *wezenlyke rendement* van 1840, waartegen naar 't schijnt, geene zwarigheid kon bestaan, de berekende inkomsten met veel meer dan 1 millioen zou hebben verhoogd.

Ten tweede, uit het sluiten van een contract met de H. M., ten gevolge waarvan wij in de eerstvolgende *negen jaren* 5 millioen van onze anders te voorziene inkomsten zullen moeten missen; terwijl, ware eene leening van 40 millioenen op de gewone wijze geschied, *tot welke vele leden der SS. GG., reeds [illegible] de voordragt der leeningswet van 56 millioen [illegible] gunstig gestemd betoonden*, wij maar ongeveer [illegible] millioen aan intrest jaarlijks zouden hebben behoeven te betalen; zoodat wij dan 3 millioen meer zouden hebben overgehouden, en de invoering der verhooging van lasten, die velen met ons als knellend en gewaagd beschouwen, niet zou zijn benoodigd geweest.

Maar dan ook had de H. M. zich niet voor een lang tijdvak kunnen verzekeren van de voordeelen, die het privilegie, van uitsluitend de producten te mogen vervoeren en verkoopen, haar bezorgen moet; en voor de rijke aandeelhouders in die maatschappij gaf dit dan geene zoo groote gerustheid, met opzigt tot de aanzienlijkheid van de jaarlijksche *extra-dividenden*, en den hoogen staat der aandeelen; en voor het bestuur dier maatschappij geen waarborg voor zoo aanmerkelijk groote verdiensten, als het contract hetzelve nu ten minste nog voor 9 jaren schijnt te moeten verzekeren.

De heer KRUSEMAN drukt op bladz. 19 vrij sterk op het voordeel voor het Rijk, van nu met die schuld aan de H. M. niet belast te zijn. Het besluit, dat men hieruit trekken moet is, dat, wanneer eens, ten gevolge van oorlog, onze kolonien ons ontnomen werden, de H. M. *met* hare 40 millioenen, de voordeelen zou kwijt zijn, haar bij het contract toegezegd, daar het moederland, of liever de Nederlandsche Staat haar dan *niets* zou schuldig zijn.

Is dit zoo, dan beschouwen wij inderdaad het sluiten dier overeenkomst, van den kant der Directie van de H. M., als eenen zeer gewaagden stap, zoo wegens de aanzienlijkheid der som, als van de langdurigheid van het tijdvak, over hetwelk de overeenkomst werken moet, en in hetwelk zooveel onvoorziens gebeuren kan.

Een koopman mag en moet, bij het uitzigt op winst, wel *wat* wagen; doch wie zijn gansche vermogen, of het grootste deel er van, op het spel zet, en het behoud daarvan laat afhangen van het niet ontstaan van gebeurtenissen, die zeer ligt ontstaan kunnen, — hij zal door niemand voor eenen wijzen en voorzigtigen koopman gehouden worden. Daarom komt ons, bij gemis aan de inzage van het contract, het punt nog altijd niet zoo gaaf uitgemaakt voor, dat de Nederlandsche Staat, bij voorkomend verlies onzer bezittingen, van de H. M. glad af zou zijn.

En is dit slechts meer of min twijfelachtig, dan zou de gewigtigste grond komen te vervallen, op welken de heer KRUSEMAN de verdediging der handelwijze van den nieuwen Minister op dit punt, gebouwd heeft.

Die verdediging [bladz. 19 der wederlegging,] is ons overigens ook in derzelver geheel uitermate zwak voorgekomen; want hetgeen daarbij wordt aangevoerd kan met geene mogelijkheid de stelling omver werpen, dat, bestond het contract niet, en ware de opbrengst der producten beraamd naar de werkelijk in 1840 bedongene gemiddelde prijzen, er bij de Begrooting ruim 4 millioen meer voor *excedent* zou hebben kunnen worden uitgetrokken, en dat, ten gevolge hiervan, de verhooging van lasten die men berekent, minder dan die som te zullen opleveren, niet zou hebben noodzakelijk geweest.

Na dit een en ander, komen wij tot de conclusie, dat de wensch, om de natie te verligten bij den Graaf VAN DEN BOSCH al te sterk, te *overheerschend* was; daarentegen dat de behoefte aan die verligting bij den heer BAUD *niet zwaar genoeg* heeft gewogen.

Intusschen kan het stelsel des laatsten zeer wel heilzame gevolgen voor het vaderland hebben; want:

1°. Zal de regering zich nu met geene goudmijn vleijen en daarop verteringen gronden, die naderhand blijken, er niet uit te kunnen worden goed gemaakt.

2°. Zullen de regering en de vertegenwoordiging daarbij nog meer van de onvermijdelijkheid overtuigd worden, om in ons staatsbestuur aanzienlijke bezuinigingen in te voeren.

3°. Zal men nu de ondervinding erlangen, dat werkelijk de nijvere middelstand en de klasse der minvermogenden reeds vroeger boven hunne krachten bezwaard waren: ondervinding die wij maar hopen, dat niet te duur zal moeten gekocht worden; en zal daaraan allerwaarschijnlijkst een meer billijk en regtvaardig, een meer evenredig drukkend belastingstelsel zijne geboorte verschuldigd zijn.

4°. Zal, ten gevolge van een en ander, voortaan het verderfelijke leenen kunnen worden gestaakt, en daardoor het *nationaal crediet* al spoedig eene meer wenschelijke hoogte bereiken, waardoor dan de grond zou kunnen worden gelegd, om de met te hoogen intrest bezwaarde schulden eerlang af te lossen.

Dit neemt echter in geenen deele weg, dat wij als eene hoogst wenschelijke zaak blijven beschouwen *de vernietiging van het contract met de H. M. gesloten*, en het door [illegible] *laatste* leening, afbetalen derzelve, als wanneer er wel denkelijk mogelijkheid bestaan zal, om een deel der al te grove winsten van dat ligchaam, (niet ten gevolge harer uitgestrekte handels-ondernemingen, maar van de te hooge vrachten, provisie enz.) waardoor eenige reeds schatrijke kapitalisten nog slechts meer worden verrijkt, aan de *geheele* natie te doen ten deel worden, — door er den Staat in het genot van te stellen.

De heer KRUSEMAN raadt dit wel op bladz. 33 ten ernstigste af, en schetst regt *con amore* de voordeelen, welke de H. M. de natie in het algemeen aanbrengt. Hij zegt ook: »Zal dit groote handelsligchaam aan het doel van deszelfs instelling beantwoorden, om namelijk den Nederlandschen handel »en de Nijverheid te bevorderen, alsdan rust tevens »op het Gouvernement de zedelijke verpligting, hetzelve in staat te stellen, of altans de gelegenheid »te geven, *daaraan iets te kunnen wagen*, of zich »daarvoor eenige opofferingen te laten welgevallen."

Maar zijn daartoe noodig zulke exorbitante winsten, mijnheer KRUSEMAN, als er door de aandeelhouders in de laatste jaren gemaakt zijn, tot schade der natie *in het algemeen?*

Is dat ligchaam dan nu niet reeds jaren lang in staat gesteld geweest, *om eens iets te kunnen wagen?* en zou het reservefonds wel kunnen geacht worden, het tegendeel te bewijzen? Zal daarenboven de vernietiging van het contract de H. M. beletten, hare nuttige handelingen voort te zetten, omdat heeren Aandeelhouders wat minder dividend trekken? Zal zij nog altijd, door het voorregt van *uitsluitend* met den overvoer en verkoop der producten belast te blijven, (en zij zal dit, wanneer zij billijk is, ongetwijfeld.) niet reeds moeten beschouwd worden als eene zeer gewigtige ondersteuning, aan dat ligchaam verleend? Geeft dit aan hetzelve geene, vooruit schier met zekerheid te berekene, jaarlijksche winsten, (want *om niet* zal men niet vorderen dat zij werkt,) die anders in handen kwamen van bijzondere handelaren of reeders?

Is zij wat billijker in hare voorwaarden, zij *alleen* zal dit ook niet dragen. Men zal aan de makelaars, aan de reeders denkelijk ook nog wel iets kunnen korten en bouwt men wat minder schepen (over welker *te groot* getal men toch reeds begint te klagen,) welnu er zijn nog andere takken van industrie, in welke de anders voor scheepsbouw aan te wenden kapitalen met voordeel zullen kunnen worden belegd. De concurrentie in den handel van vele artikelen is te groot geworden, om *alleen* of hoofdzakelijk uit dezen tak de bestaanmiddelen voor de geheele natie te kunnen vinden: en bij het nagaan van de invoeren eener menigte artikelen, ontwaart men aanstonds, hoeveel er nog, aan het fabrijkwezen enz. hier te lande zou kunnen gedaan worden, wanneer maar niet de duurte der levensmiddelen, ten gevolge der belastingen op dezelve, de arbeidsloonen te hoog opdreef.

Wij hopen dan, dat de SS. GG. ernstig op de vernietiging van het contract, en de afbetaling der schuld aan de H. M. zullen blijven aandringen.

Onze lezers zullen het bemerkt hebben, er is veel in deze brochure, waarmede wij ons niet kunnen vereenigen. Intusschen valt het niet te ontkennen, dat zoowel door deze, als door het *Iets* veel licht voor het publiek over eene menigte van onderwerpen voor de natie van zeer gewigtig belang, verspreid is, en in zoover hebben beide de schrijvers, hoe uiteenloopend hunne beschouwingen ook zijn mogen, toch een nuttig werk verrigt.

Antwoord aan Anonijmus.

(Zie ons vorig N°.)

Alvorens op de vraag, gesteld aan het slot van het artikel: *over de blyken van hoogachting, in welke de geneeskundige faculteit zich in onze dagen mag verheugen*, eenig antwoord te geven, hebben wij ons verpligt gerekend, ons omtrent de klagten en opgaven, in dat stuk voorkomende, naauwkeurige inlichtingen te verschaffen; en het is, na deze ontvangen te hebben, dat wij dienaangaande nu tot opheldering der zaak, voor het publiek en voor *Anonymus*, kunnen antwoorden:

dat de klagt, over het lang moeten wachten, alvorens de regtbank zitting nam, van grond ontbloot is: alzoo de zitting geopend is geworden, nog voor 10½ ure; maar, alvorens de zaak ten principale kon behandeld worden, en bijgevolg de tegenwoordigheid der getuigen vereischt werd, eene incidentele questie moest beslist worden, — zoodat dan ook door den Advocaat des beklaagde, aan de als getuigen gedagvaarde genees- en heelkundigen is te kennen gegeven, dat dezelve zich nog gevoegelijk tot 11½ uur konden verwijderen, hetgeen ook door eenige dier heeren is gedaan; —

dat er geene de minste bedoeling aan de zijde der *regtsgeleerde faculteit* bestaan heeft, om de *geneeskundige faculteit* te vergaizen of te bespotten, zoo als *Anonymus* mogelijk schijnt te achten; maar het niet in behandeling komen der zaak in questie eeniglijk is veroorzaakt, door eene opgekomene verandering van opinie, bij het openbaar Ministerie, met betrekking tot de competentie der arrondiss. regtbank om van die zaak kennis te nemen; hetgeen de voorafgaande behandeling der bovenvermelde incidentele questie moest na zich slepen: — en welke verandering van opinie was ontstaan, ten gevolge van een tusschentijds aan het O. M. onder het oog gekomen arrest van den Hoogen Raad, houdende uitspraak in eene soortgelijke questie; —

dat, evenmin de regtbank als het openbaar Ministerie, kennis droeg van het voorbrengen van getuigen ter ontlasting, door den beklaagde, daar, bij de behandeling van correctionele zaken, volgens art. 227, 1° van het wetboek van strafvordering, het opmaken en beteekenen eener lijst der getuigen wegvallende, noch regtbank noch openbaar Ministerie, noch beklaagde, vóór het aangaan der teregtzitting, bewust kunnen zijn, *welke* getuigen hetzij tot bezwaar, hetzij ter ontlasting, wederzijds zullen worden gehoord; zoodat reeds hierdoor alle verdenking van *opzet*, aan de zijde der door den schrijver dusgenaamde *regtsgeleerde faculteit*, geheel moet wegvallen.

dat, voor zoover *Anonymus* bij den aanvang der teregtzitting voor 10½ ure tegenwoordig is geweest, ZEd. de zaak, welke zou behandeld worden, moet hebben hooren oproepen door den Deurwaarder; terwijl hem, en alle andere geciteerden, uit het hun beteekend exploit van dagvaard, reeds vooraf moest zijn bekend geworden, tot welk doel zij zich dáár bevonden; en voor zoover dit laatste niet het geval mogt wezen, zulks noch aan de regtbank, noch aan het openbaar Ministerie, ten aanzien der getuigen tot ontlasting, (als hoedanig *al* de heeren der geneesk. faculteit waren geciteerd,) zou te wijten zijn, maar uitsluitend aan den beklaagde, of diens raadsman; —

dat alleen, door het in ons blad uitgevallen zijn van het woordje *De* (voor: *Officier van Justicie*) de schijn heeft kunnen ontstaan, als ware ook de heer substituut *incognito* tegenwoordig geweest; hetgeen, daar deze het openbaar Ministerie in deze zaak waarnam, natuurlijk het geval niet *kon* of *mogt* zijn, en zulks dan ook niet geweest *is;* terwijl de opmerking, dat de heer officier *incognito* tegenwoordig was, geen meerdere beteekenis heeft, dan wanneer *Anonymus* herinnerd had, dat ook andere heeren Advocaten, dan die des beklaagde, de teregtzitting met hunne tegenwoordigheid vereerden; —

dat *Anonymus* zich vergist heeft, in zijne opgaaf, als hadde de regtbank *conform* de conclusien van het Openbaar Ministerie, ten aanzien harer competentie, beslist; — als zijnde zulks juist in tegenovergestelden zin geschied; zoodat dan ook de zaak werkelijk door haar zoude zijn behandeld geworden, indien niet het Openbaar Ministerie, onder te kennengeving van onmiddellijk ter Griffie hooger beroep te zullen aanteekenen van het geslagene incidentele vonnis, dienvolgens de schorsching van het geding, tot tijd en wijle, en tot dat op het hooger beroep zou zijn uitspraak gedaan, had gerequireerd; —

dat alleen het toeval gewild heeft, dat een der heeren regters, welke aan gebrek van een zijner zintuigen laboreert, in deze *correctionele* zaak zitting hebben moest; — terwijl wij van goeder hand vernemen, dat, bij de behandeling van *civiele* zaken (behoorende tot den kring zijner *doorgaande* bemoeijingen,) dat gebrek, door zijne kunde en ijver, ruimschoots wordt vergoed en opgewogen.

De eenvoudige vermelding dezer daadzaken schijnt voldoende te moeten zijn, om, zoowel de regtbank als het Openbaar Ministerie, (of liever, om de woorden van *Anonymus* te bezigen, de *regtsgeleerde faculteit*) te zuiveren van de verdenking, als hadde er slechts schijn of schaduw bestaan van een oogmerk, om de *geneeskundige faculteit* hierbij eenen trek te spelen, en dat, zoo er al je andere opzigten, door deze laatste, teregt kan worden geklaagd over minachting of miskenning, zoodanige klagt, altans op het onderhavige geval, niet van toepassing is te achten.

Wij hopen dan ook, dat deze toelichtingen, (welke misschien niet zouden zijn verkregen, hadden wij aan het artikel van *Anonymus* eene plaats in ons blad ontzegd,) bevorderlijk mogen zijn, om het gevoel van teleurstelling en den kwaden indruk, bij de meeste der achtingswaardige leden van de geneeskundige faculteit, welke gecompareerd waren, ontstaan zijnde, geheel uit te wisschen, en de goede overeenstemming, tusschen de beide faculteiten, voor zoover die eenige storing mogt hebben geleden, volkomen te herstellen.

Nieuwstijdingen.

BELGIE

BRUSSEL, den 27. December. Uit het kamp van Beverloo schrijft men van den 24 December: „Gisteren morgen 10 ure zijn de bosschen en de heide van Postel, 5 uren van hier, in brand geraakt. Heden blijft de brand voort woeden. Gisteren namiddag 4 ure scheen de brand ons zoo nabij, dat er alarm werd geslagen. De sapeurs-mineurs, ten getalle van meer dan 200, met schoppen en houweelen gewapend, zijn van hier vertrokken om den brand tegen te gaan. Het is een vreeselijk gezigt; de brand beslaat een omtrek van meer dan 5 uren, en de vuurzuil, die 40 à 50 voeten hoog is, kan op meer dan 15 uren afstands gezien worden."

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 29. December. Ons wordt van goederhand onderrigt, dat het artikel, voorkomende in het *Handelsblad* en in de *Amsterdamsche Courant* van Maandag 21 December jl., in zoo verre *ongegrond* mag genoemd worden, als het geheel bezijden de waarheid is, dat er van wege het Hoofdbestuur aan HH. Gouverneurs eenige aanschrijving zoude zijn gedaan, om zich in de vergaderingen der Staten aan de stemming te onthouden. (*Handelsblad.*)

'sGRAVENHAGE, den 27. December. Z. M. heeft dezer dagen bepaald dat, zoo lang de stempels met 's Konings beeldtenis versierd, niet gereed zijn, alle nederlandsche muntstukken, de koninklijke beeldtenis dragende, het jaar 1840 zullen blijven voeren.

Aan 's Rijks stempelsnijder *D. van der Kellen* is opgedragen de vervaardiging van het stempelwerk der voorzijde van de twee en een half en 1 gulden stukken, vervaardigd volgens de wet van 23 Maart 1839 (Staatsblad N°. 6), welke thans, ingevolge art. 61 der gewijzigde Grondwet, met Zr. Ms. beeldtenis versierd zullen worden.

— Men verzekert thans stellig, dat Z. M. het besluit genomen heeft, waarbij Z. Exc. de secretaris van Staat, baron *van Doorn van Westkapelle* benoemd is tot vice-president van den Raad van State. Men verwacht dezer dagen nog meerdere belangrijke besluiten en benoemingen.

— Naar wij vernemen, is de organisatie van het leger eerstdaags op handen, waarbij men wil dat het getal bataillons van elke afdeeling van vier tot op drie zal verminderd worden, doch elk bataillon uit zes compagniën zal worden zamengesteld; tevens zouden de bataillons veld-artillerie tot een bataillon gebragt worden, dat uit negen compagniën bestaan zal, en waarvan, zoo men zegt, de staf en het depôt te Utrecht zullen gevestigd worden.

Ook wil men, dat er eene aanmerkelijke wijziging zal plaats hebben ten aanzien van die officieren, aan welke fourage voor paarden is toegekend, maar die er geene bezitten, uithoofde zij die ook niet volstrekt noodig hebben. Nog wil men dat er minstens 170 officiers, voor het meerendeel van hoogere rangen, op pensioen zullen gebragt worden. (*Handelsblad.*)

VLISSINGEN, den 4. Januarij. Men verzekert, dat bij een dezer dagen genomen koninklijk besluit de kapitein ter zee *Arriens* eervol ontslagen is als commandant van het fregat *de Rijn*, en dat bij een ander koninklijk besluit aan Z. K. H. prins *Hendrik* het bevel over dit fregat is opgedragen.

— De bezoekers van de kist van *Napoleon* nemen nog toe. Den eersten dag 16 December zijn er 90,000 menschen geweest; den 2e dag 85,000; 3e 100,000; 4e 70,000; 5e 80,000; 6e 100,000, 7e 115,000; 8e 110,000; 9e 24 December 120,000; te zamen 870,000 vereerders.

— In den nacht van 1 op 2 December heeft in de zee van Marmora en ook in de Zwarte-zee een geweldige storm gewoed. De oostenrijksche stoomboot *Seri Pervas*, welke, met 550 turksche soldaten en verscheidene duitsche officieren, van Konstantinopel naar Syrie was vertrokken, is daardoor bij Azundli op strand geworpen. Van de aanboord zijnde personen zijn er 10 omgekomen. De russische stoomboot *Nerva*, welke tusschen Konstantinopel en Odessa voer, is bij Kila, in de nabijheid van den Bosporus, gestrand; zes passagiers en 15 matrozen hebben bij deze schipbreuk het leven verloren. Voorts had men te Konstantinopel reeds berigt van het stranden van 18 grieksche, 5 engelsche en verscheidene oostenrijksche, sardinische en napelsche koopvaardijschepen op de kusten der Zwarte-zee; alsmede van het verongelukken van 7 schepen in het kanaal van den Bosporus.

Gemengde Berigten.

Een mechanicus te Frankfort heeft eene machine uitgevonden, om vlooijen te vangen. Zij heeft de gedaante van een naaldenkoker met kleine gaatjes waar de vlooijen kunnen inkruipen. Men draagt dezelve als amulet om den hals. — De Minister heeft de Tweede Kamer laten stemmen over het inkomen der kroon, hetwelk NB. bij de grondwet reeds bepaald is op *f* 1,500,000, uitmakende 20 wagenvrachten zilver. — Uitgevonden te Utrecht om Med. doctoren door middel van stoom te vervaardigen. (*H. B.* No. 2850). — *A. Brummelkamp* is door de regtbank, wegens ongeoorloofde godsdienstige bijeenkomsten, tot eene boete van *f* 100 veroordeeld. — Te Leyden heerscht vreeselijke armoede. — Sedert het bekende besluit aangaande de militaire kleeding, wemelt het in den Haag van krijgslieden; de steekdragende docters hebben er den meesten last van. — Onder de nieuwste uitvindingen telt men: het middel om 't zonlicht bij dag op te vangen en te bewaren om het 's nachts te gebruiken. Brand waar ook ontstaan in een oogenblik te blusschen, zonder water, door middel van een trechter, zoo als men op de kaarsen zet. Wolken als voorspan voor spoorwagens en schepen te gebruiken en wol uit gras te bereiden, zonder tusschenkomst der schapen. (*Mepp. C.*) — Te Fontainebleau is eene weduwe in den ouderdom van 104 jaren overleden, zonder dat eene enkele rimpel haar gelaat ontsierde. — De Graaf *van Parijs* is thans buiten alle gevaar. — *De Lamennais* is tot een jaar gevangenis en 2000 fr. boete veroordeeld. — Te Parijs is de onschuld van Mevrouw *Laffarge* voor een sous te koop. — De burgemeester van Gend, de heer *Crombrugghe*, is ernstig ziek. — De vesting Luxemburg heeft 10,000 man garnizoen. — Voor de som van 10 fr. rijdt men tegenwoordig van Brussel naar Parijs. — Prins *Albert* heeft een papegaai gekocht voor 50 p. sterl. Deze vogel zingt, fluit, danst en drinkt op de gezondheid van den Prins en de Koningin; kent daarbij 800 Engelsche woorden en verscheidene Fransche spreuken. — Men zegt dat de Kroonprins van Hanover gevaarlijk ziek ligt.

Stand der Thermometer volgens Fahrenheit.

		's morg. 8 ure.	's nam. 1 ure.	's av. 10 ure.
Zaturdag	2 Januarij	40°	42°	36°
Zondag	3 »	39°	38°	36°
Maandag	4 »	31°	34°	

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 4. Januarij. Sedert den 1. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
d' Atlas, M. Michaelsen, Liverpool, klipzout; de Octavie, B. D. Klein, Maranham, huiden; Eliza, C Fertig, Havannah, suiker; Acos, H. Jost, Bordeaux, wijn; l' Adolphe, A. Prat, Cette, wijn.

Voor Gend bestemd:
Eleonore, F. Cornelis, Liverpool, klipzout.

Voor Middelburg bestemd:
De Phoenix, H. Eeltiens, Batavia, koffij en suiker.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.